

Hakvardof, A.:

Ac hariflar.

Baku 1927

Fai

26085

A. HƏKVƏRDƏF.

AC
HƏRİFLƏR

20 Kəpiq

AZƏRNƏZR

Baqı, — 1927

Foi 26085

A. b. HƏKVERDIJEF.

1930/221

AC HƏRIFLƏR

(Məzhəqə bir məclisdə)

1—3 bin.

Fai 26085

AZƏRNƏ3R

Baqı—1927

Baz mətbuat müdirliqi № 4814.

Tiraz 3.000

Kasım İsmailof quçəsi, № 2
AZƏRNƏZR mətbəəsi Baql—1927

Bibliothek der
Deutschen
Morgenländischen
Gesellschaft.

Ə 3 X A S.

1. Həsən—qababçıl.
2. Zərb-Əli—zaqird.
3. İbrahim—bəoı — çinovniq.
4. Husejn }
5. Vəli } —artistlər.
6. Mirzə-Mahmyd— „İftra“ gəzetəsinin muhərriri.
7. Səlman }
8. Sulejman } —iqi joldaz.
9. Lətif }
10. Səməd }
11. Əhməd } —konaklar.
12. R i z a }

Əhvalat qeçir qababçıl Həsənin duqanında; bizim əsrimizdə.

2 A X 8 6

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several lines and appears to be a list or index of some kind.

Birinci məclis.

Qababçıl Həsənin duqəni. Bez dənə kırımlızlı sufrə ilə örtulmuş istollar kojylyb: iqisi mukabildə, iqisi dalda, biri ortada, duqanlı iqi kapıslı var: biri ortadan quçə kapıslı, və sag tərəfdən mətb'ə kapıslı, mukabildə sag tərəfdə kojylmyz istolyn dalında juzu camahata tərəf İbrahim bəq əqləzib. Dal istolların birində Lətif və Səməd və ortalıkdə Riza əqləziblər. Hamı çərəq jeməyə məzgyldyrlar. Mətbəxdən dəhrə-təxtə səsi qəlir.

İbrahim bəq—(kəzlk ilə sy zizəsini dəqur,) Qababçıl! qababçıl!...

Zərb-Əli.—(qəlir) Nə byjryrsan?

İbrahim bəq—Xəzejni byraja çağır.

Zərbə-Əli—Xəzejnin dolma buqur nə kylygyn var byjyr!

İbrahim bəq—qet xəzejni çağır dəjirəm sənə xəzejni. çağır fizyl milləti fizyl! Cəld ol suruq (Zərbəli qədir.)

Həsən—(daxlı olır). Bəq nə byjryrdyn?

İbrahim bəq—Jaxına qəl qərum (Həsən jaxına qəlir) nə olyb qənə kəz kabagınlı tyzadıbsan?

Həsən—Həç, helə-belə, bazarın qasadlıqlı ovkatımlı təlxejləjib.

İbrahim-bəq—Ah, mən də dəjirəm qərəsən nə olyb

adam da dunja malı uçun urəqini kıl sarmı, bir qun mədaxil çok olar, bir qun az olar nə lazım urəq kılsmak. Məsələ mən dunən aldığım məvacibi kəpi-qinədəq ydyzmyzam, heç əsla vecimə dəqil.

Həsən — Onda qərunur, by qundə bizim hesabı çəqmijəcəqsən.

Ibrahim — Hesabın byra nə dəxli var.

Mən sənə neçə borclyjam?

Həsən — By saat (çagırlı) a qədə Zərb-Əli! Zərb-Əli!

Zərb-Əli — Bəli!

Həsən — Çörtqəni byra qətir! tez! (Zərb-Əli çok çirqli çört-qə qətirib verir, qenə qedir).

Qeçmizdən kalıb iqi manat altı zahi uç kəpiq, by qunqu də iqi əbbası. Cumlətanı ejlijir iqi manat on dört zahi uç kəpiq

Ibrahim bəq — Iqi manat on dört zahi uç kəpiq jəni iqi manat jetmiş uç kəpiq.

Həsən — Bəli iqi manat jetmiş uç kəpiq!

Ibrahim bəq — Çok qəzəl! nə azlımız mən çok bilirdim! iqi manat jetmiş uç kəpiq!

A qizi allah bərəqət versin musəlman azpaz xanasına karlınlı dojnca jijirsən əzu də ycyz, o qun bir nəfər joldazım məni restorana konak aparmızdı kyzy əti istədim, bir parça qətirdi heç jarım qirvənqə olmazdı. Kijməti neçə? manat jarım. Dedim: aj na insaf yzagi, məqər sizin allhınız joxdyr, bizim jərlərdə manat jarıma bir butəj kyzy almak olar. Dejir qi: bəs nə bilim icarəyə bir belə verirəm, məvacib bir belə, tustu pyly bir belə; cəhənnəmə ver qora ver, allah bərəqət versin. Həsən dajlınlı restorantına.

Hesabın nə eylədi?

Həsən—İqi manat jetmiş uç kəpiq.

Ibrahim—Çok qəzəl (əlini zalvar cibinə salıb əvvəl sağ tərəfə, sonra sol tərəfə, axırda koltyk cibinə salıb papsos kytyny çıkardıb içindən bir papsos çıkarır) bir spıçka ver.

Həsən—(çagılır). A qədə Zərb-Əli!

Zərb-Əli—(mətbəxdən) Bəli!

Həsən—Çor bəli, zəhirmar bəli, vərəm bəli! spıçka qətir (Zərb-Əli spıçka əvəzinə mazada od qətirir).

Ibrahim bəq—(jandırılıb ajaga kalılır). İqi manat jetmiş uç kəpiq, xyb sabah çatar.

Həsən—A baziña dənüm necə çatar?

Ajın iqiirmisinə və'də kojmyzdyn, ajın iqiirmisi də dunən qeçdi, qəlmədin, by qun də belə dejirsən, axır mən də jazlgam!

Ibrahim bəq- lazlgam dejəndə mənim iqi manat jetmiş uç kəpiqimə məhtac dəqilsən. Adamsan dejirəm sabah çatar.

Həsən- Bəq dogrysy qərəq by qun vərəsən, sabaha qəzluja bilmijəcəjəm.

Ibrahim bəq- Qəzluja bilmijəcəqsən qəzləmə! jerdən çıxardım pyly, adamsan sənə dedim qi olan pylymy ydyzmyzam.

Həsən- Aj bəq bəlqə sabah da vermədin necə olsyn?

Ibrahim bəq-Necə olsyn! Sabah olmasın iqi qundən sonra olsyn; bez qundən sonra olsyn, qələn həftə olsyn, jemijəcəqəm sənin iqi manat jetmiş uç kəpiqini (kapija tərəf qedir)

Həsən-(ony kabaklıdır)

Bəq allahl arada qər mənə incitmə.

Ibrahim bəq—Aqizi çəqil qanara qərum a! Səninlə jymyzak danızdıkcə azarsan (itəlijib tez kapıdan çlklr)

Həsən—(onyn dalınca)

Aj bəq! Aj bəq! (kajldır, juzunu dytyr sajr çərəq jijenlərə)

Byda beq! kojasan axşamadəq papagln əqri kojyb, çəqməsini clırdada—clırdada klınjaz qibi qəzə cibindədə bir kəpiq kara pyl jox! adam ilə də ejlə danıdır qıya Babaxan sərdarln oglydyr! Apar! istəmədim o iqi manat jetmiş uç kəpiqi, o da sənin allahln min bir balası da!

Adlnı da ytanmır bəq kojyr. (Mirzə Məhmyd daxil olır)

Mirzə byjyrqılən! Nə jıjəcəqsən (jer qəstərir)

Mirzə-Mahmyd— (Əqləzir izarə ijlə lləsəni çağlıb javazdan kylagıma dejir)

Mənim için deqılən jarım porsja katlet versinler.

Həsən—(ycadan)

A qədə Zərb-əli! (Mirzə Mahmyd izare edir qi klz-klımasln).

Zərb-əli—(Mətbəxdən) Bəli!

Həsən —(ycadan)

Mirzə Mahmyd için jarım pors katlet qətir!

Zərb-əli—(Mətbəxdən) By saət! (bozkab çərəq qətirib kojyr)

Lətif—(Bozkabl dəqur. Zərb-əli oraja tərəf qedir. Həsən mətbəxə qedir)

Zərbəli! Koçak oqlan, qəlsənə bənə bir manat borc verəsən zənbə qunu, sənə bir manat altı zahi verim!

Zərbəli—Baz ustə; ozumdə joxdyr, qədim xozejindən alım (qədir) sonra katlet qətirib Mirzə Mahmydyn kabagına koyr, manatı da aparıb Lətifə verir) Byjyr!

Lətif—(pyly alır) Çox sag ol (çaglır) Həsən dajı!

Həsən—(Mətbəxdən) Bəli by saət (daxil olyb.) Nə byjyryrsan?

Lətif—Neçə vərəcəşiq?

Həsən—Zərbəli! agalara nə veribsən!

Zərbəli—Bir dənə piti. On dənə lulə qabab.

Həsən—Piti, iqi abbası, lulə qabab da bir abbası, cəmi uç abbası.

Lətif—Al (manatı verir)

Həsən—(Pyly alıb artıqlıqı kajtarır) By da sizin iqi abbasınız allah bərəqət versin.

Lətif və Səməd—Xuda-hafiz (qədirlər)

Həsən—Muzərrəf ejlədiniz qəz ustə qəldiniz.

(Husejn Vəli daxil olyrlar, iqisi də Həsənə jaxınlazıb kylagına söz dejirlər)

Həsən (ycadan) xejr.xejr! Əstəgfurylla, mən... əlhəmdulla əzum musəlman byra da musəlman azpaz xanası mən ejlə zejləri byrada saxlıjamı bilərəm? Kijamətdə mən nə cavab verərəm?

Husejn—Mən əlum mumqun isə duzəlt, joxsa biz artist babajık, onsyz bir tiqə çərəq jijə bilməriq.

Həsən—Ərz ejlijirəm qi tapılmaz.

Vəli—(Husejnə) A qizi nahak jerə nə bazını agrıdırsan, qərursən vermir, qəl qədəq restoranların birisində kajdasınca karnımlıq dojyzdyrak, mən dedim mənəfəti musəlmana verim. Nijə karadovoj dal kapıdan mitbəxə qirəndə tapılar, artist qələndə tapılmaz? Qəl bəri qədəq! (istijirlər qətsinlər).

İləsən—Bir qeri kajıdıñ (Husejn Vəli kajıdırlar) təvəkku, edirəm bir adam bilməsin joxsa aksız qələr duqanırlı.

Vəli və İləsən—By nə sözdür, biz məqər zipijonyk? qəqundən baglar.

İləsən—Onda byjyryn mitbəxə (İlusejn və Vəli mitbəxə qedirlər)

Mirzə Mahmyd— (Onları səslir) Cənab artistlər!

Vəli—**Mirzə Mahmyd**, byrada imissən? baglıla sənin canıñ uçun qərmədiq,

Mirzə Mahmyd-artistin e'tibarı belədir;ehtjacı olanda adamı qecə qunduz axtarar, olmyjan da aragı təq içərlər, Ejbi joxdyr mən də by həftə gəzetədə sizin bazınlza bir ojyn açım qi birdə səhnə adı ezidəndə qəzləriniz xortdamız əlunun qəzlərinə oxzasın. Ejbi joxdyr!

Husejn və Vəli—A qizi sən allah ojyn bazlık ejləmə, sən ələsən qərmədim; qəl bəri (dardıb ony da mitbəxə aparırlar)
(Əhməd daxil olır)

Riza—De qəl çıxdı! qəzləməqdən səni tənqə qəldim qi; bydyr jarım sahatdır naharı kyrtarmızam dyra bilmirəm.

Əhməd— (əqləzir) Çok danızma, nəqəri çağır.

Riza— (jymryk ilə istoly döqur. Zərb-Əli qəlir) qər Aga nə istijir, qətir (Əhmədə) nə jejəcəqsən?

Əhməd—Heç zad jemijəcəqəm; by saət nahar ejləmişəm, əqər olsa bir istəqan kəhvə içərəm.

Zərbəli—kəhvə joxdyr, jaxız, təzə dəmlənmiş Papof çajlmız var.

Əhməd—Bir istiqan təq qətir, açlık ejlə, əzu də dizləmə.

Zərbəli—Baz ustə (qədir)

Nusejn. Vəli, Mirzə Mahmyd kajdırlar hərəsinin əlində bir parça çərəq və bir kədər penir Mirzə Mahmyd taxtın üzərində əqləzir. Husejn Vəli, bir özqə istolda Zərb-əli bir istəqan çaj qətirib Əhmədə verib sonra qədir Husejn ilə Vəlijə)

Zərb-Əli—Nə byjracaksınlz?

Husejn—Nəjin var?

(danlık əsnasında səlman ahəstə daxil oluyr kapınlı agzında dajanlıb karnınl avlclıja-avlclıja ojan byjana baxır sonra qəlib kabakda sag tərəfdə kojylmyz istolyn janında otyryr)

Zərb-Əli—Jaxzı lətif piti var, quftə boz baz var qəllə paça var, katlet var.

Husejn—Mənim için qəllə paça qətir.

Vəli—Mənim için də.

Zərb-Əli—Baz ustə (qədir)

Sulejman—(Səlman qibi Sulejman daxil oluyr və Səlmanlın janında otyryr)

A balam sən Səlman dəqilsən?

Səlman—Dajan, pəs sən də Sulejman dəqilsən?

Sulejman—Aj sənə kyrban olym a Səlman by neçə ildir haradasan? bircə qəl əpuzəq! (kycaklazıb əpuzurlər)

Səlman—Bir əqləz qərəq (jymrykl ilə istoly dəjur)

Zərb-Əli—(mitbəxdən) by saət! (daxil oluyb iqi kab qəllə paça Husejn ilə Vəlijə verir, sonra Səlman ilə Sulejmanlın janına qəlir)

Səlman—Iqi dənə piti qətir.

Zərbəli—Baz ustə (qədir)

Səlman—(Sulejmana) Bircə de qərum by neçə ildə harada ijdin? heç səndən bir xəbər qəlmirdi?

Sulejman—Sibirdə dəmir jol podratına qirmizdim, bir

neçə il yaxşı kazandım. Axırda izim əqdi əlimdə olanın hamısı çıxdı, ancak bir jol xərci düzəldib vətənə kajıtlısam. Sən harda idin, nə izdəsən? (Zərbəli pitiləri qətirib kojyr)

Səlman—Çərəqimizi jejeq qədəq zəhər bağına. Mənim kəzavü-kədərim çox yzyndyr orada nəkl edərəm (jijirlər ahəstə sohbat edirlər)

Mirzə Mahmyd—(hirsli kalxıb istoly bərq döqur) qababçı qababçı

Zərb-Əli— (daxil olyr) Nə byjryrsan?

Mirzə Mahmyd—By saət xazejnini byraja qəndər (Zərbəli çlxlr)

Həsən — (daxil olyr) A Mirzə nə olyb belə kləklrlsan?

Mirzə Mahmyd — Nə olacaq jaxına qəl (Həsən qəlir) by nədir?

Həsən Bir zey dəqil ətin damardır.

Mirzə Mahmyd — Durust bax by damardır ja qi slçan kyjrygy?

Sən məni nə hisab ejlijirsən? Indi mən düzunurəm qi əhalı arasında qun-qundən intizarlı artan tayny, vəbanın jatalagın və sajır əmrazmisrijjənin səbəbi nədir hamısına bais sənin əzxanan təq mənbə'lərdir.

Həsən — (juzunu konaklara dytyr)

A sizə kyrban olym, bircə məni baza salın qərum by nə dejir, itəm əqər bynyn bir sözünü anlıjıramsa.

Mirzə Mahmyd — Əlbəttə anlamazsan və anlamamağın da təbiidir; siz lokantaçılar fəkət öz mənafei-zəxsijjənizi tə'kib etməqdəsiniz. Odyr qi mənafeinizə zidd olan bəjanatlı anlamırsınız sən məni tanıjırsan ja jox?

Həsən—necə tanıdıram; Mirzə Mahmydsan də!

Mirzə Mahmyd— Bəli Mirzə Mahmydam necə Mirzə Mahmyd?

„İftira“ cərijdəsinin məzhyr muhərriri. Mən əlbəttə qərəq öz hiyz sihəti için mukəjjid olanları muttəli' edim. İztə səbah „iftara“nın əvvəlinci səhifəsində juz sətirdən ibarət by sərlovhəli məkaləni okyjarsan „Təxrib mə'də--haj-i-xələjək, jaxyd kotlet içində sılçan kyjrygy“ o məkaləni oxyjanlar hamıslı belə məbdə-i-əmrazdən əlbətdə içtinab edərler.

Həsən— Aj Mirzə, allahlı səvərsən qaslb adamam mənim evimi jlxma jedioqin nahar da ana sutu qimi həlalın olsyn.

Mirzə Mahmyd— Nə dədin? Sən mənim məsləqimi bir nahara satın almak istəjirsən?

Mən sənə o ixtijarı heç və'də vermərəm.

Həsən—(Artistlərə) Aj agalar. Siz allah byny bir tor qərun rəhmə qətirə bilərsinizmi?

Husejn—Həsən dajı byraja qəl (qənərə çəqir) qər bir iqi manatın varmı ver agzı jymylsyn həkikət qədib gəzetədə jazsa qərəq duqanını bağlıjan.

Həsən—Vallah bir manat pylym var.

Husejn—Hər nədir ver kəbyl ejlər.

Həsən—(qədib Mirzə Mahmydyn avclna bir manat basır) Mirzə təvəkki' edirəm byny da paprysa verəsən! altı bas qulfətim var mənim evimi jlxma.

Mirzə Mahmyd—(pyly atır) Xam xijal etmə əzizim! Sən byny bil qi gəzetə muhərriri, ələlxusys „İftira“

cəridəsinin muhərriri heç və'də öz əkiydəsini və məsləqini cıfəji dunjajə satmaz...

Vəli—(manatı qəturub verir Mirzə Mahmyda) A qızı fizylyk nə lazımdır juz sətir jazıb bir manat alacaksan by sənin bir manatın nahar da muftə duzdu daha nə istijirsən?

Həsən—(Səlman ilə Sulejmana) Aj agalar siz allah siz də təvəkke' edin bəlqə bənə rəhmi qələ (Səlman, Sulejman artistlər Mirzə Mahmydy əhatə edirlər).

Riza—(Əhmədə) Aralık karlık iqən mən əqilim sən otyr byra da.

Əhməd—Əqil ejbi jokdyr (Riza qədir)

Mirzə Mahmyd—By dəf'ə səni by zəxslərə bağlzladım byndan sonra təbəxlərə durust dikkət edərsən (qədir).

Həsən—Baz ustə, can ustə. Züqur allaha bir manat pyl jarım pors katlet ilə kyrtarardım (konaklar kajldıb jerlərində əqləzirlər)

Həsən—(istiqaan dəqur Həsən ona tərəf qəlir) al (pyl verir).

Həsən—(pyla baxır) Nə verirsən?

Əhməd—Nə verəcəqəm? Bir istiqan dizləmə çaj içmizəm ejlər bir kəpiq, kəpiqini al.

Həsən—Pəs joldazın jijen naharın pyly necə olsyn?

Əhməd—Mən nə bilim necə olsyn?

Ona da qi mən borçly dəqiləm.

Bir istiqan çaj içmizəm borçlyjam pylyny verəm.

Həsən—Pəs joldazın necə olydy?

Əhməd—Çıxdı dedi by saət kajldıram.

Kajldar pylyny alarsan (qədir).

Həsən—(çağırır) Zərb-Əli! Zərb Əli! (Zərb Əli daxlı otyr)

A qədə qor ogly qor konak dyryr qedir xəbərini niyə olmyr?

Bir çlk qər byrada çərəq jijen necə oldy. Cəld! (Zərb Əli çlxlr) Aj camaat by qunqu qun mən nə qunah ejləmizəm, qim bənə karkljlb? Çərəq jijen kaçlr, çərəq jijen kaçlr adlarlnl aga kojyblar, hamlsı zyliqdirlər zyliq! (Zərb Əli qəlir) Necə oldy!

Zərb Əli—Ysta, qetdim jolda ətəqlədim bir kapaz vyrdy jlxldm mən dyrynca mindi qonqaja kaçdı.

Həsən—Jərə soxym səni karadovoj çağıra bilmirdin? Jaxıl qet mətbəxə aj tamam olan qimi səni də iti kovan qimi kovacagam!

Qet (Həsən və Zərb-Əli mətbəxə qedirlər.)

Hüsejn—(Vəlijə) Jedin kyrtardın?

Vəli—Kyrtardım.

Hüsejn—De bəzla qərəq.

Vəli—(əqsurur) A balam, sən də özünə artist dejirsən? Sən juz il kankal otljasan Mazandaransqinin bir dırnagljcan ola bilməzsən?

Hüsejn—Sən nə anlıjırsan artist nəyə dejərlər? nə kədar ezəq zə'fəran piloydan bir zej anlasa bir ejlə də sən anlarsan qi artist traqıq nədir.

Vəli—Mən anlamıram? Mən özüm traqıq olmadım nə ola, mən bəzlmın tuqu sanı artistlər qermuzəm sənın təq dövr əz-həzərat artistin juzunu çaja sysyz aparıb sysyz kajtarram. Mazandaransqinin mukabılində sən heç bir milçəqdə dəqilsən onyn "Frans Fon-mor" rolynda atasını bogmagı sənın cəmi ojnamagına dəqər.

Husejn—Odyr qi heç zad anlamırsan da. Mən Mazandaransqi təq adam ilə səhnəyə çıkmagı öz adıma lajik bilmirəm bojnyn ardından dytyb sax damarı sıkmaga bogmak dejərlər? Odyr qi kırk jazın var hələ prostaksan.

Vəli Hirslənmə, lazım dəqi.

Husejn—Necə hirslənməjim? kanıqlıb danlılıb bədənimə od kojyrsan Mazandaransqi də artisidir o da artisidir?

Həsən—(jaxına qəlib) A bəzılizə dənüm sizə nə olyb dalazırsılız?

Husejn—Heç bir adını artist kojan adamı daldan bogmaz adamı bax belə bogarlar (Həsənin bogazından jırlılıb bogyr).

Həsən—(kırkılı) A bəzına dənüm məni niyə öldürürsən, aj bogyldym aj əldüm kojmyjyn (jırlılı).

Husejn—(Vəlijə) İndi qərürsənmi hejvan necə bogmak lazımdır qi „effekt“ olsyn. Sənin Mazandaransqin mənim əlimə sy təqməyə jaramaz.

Həsən—(Ajaga kalır) Aj canım məni niyə öldürürsünüz mən nə qunahın sahibijəm?

Husejn—Bağlıla Həsən dajı (uzundən əpur) artist qi kırılıd daha qəzləri jeri qəqu qərməz. Mən by hejvan joldazıma səhnədə adam bogmagın kajdasını qəstərirəm.

Həsən—Joldazına tijatr kajdası qəstərirsən mənim bogazımın təksiri nədir? Bəqə mən ələjdim.

Husejn—Ondan xatir-cəm ol; artist adamı ejlə bogmaz qi ələ, Mən əlum bağlıla..... Ejlə səndən sorryzacagam Həsən dajı heç tijatroja qədibsən?

Həsən—By il azından juz dəf'ə.

Husejn— Afərin Həsən dajl!

Həsən— Ejlə qun olyb bez dəf'ə qetmizəm

Husejn— Necə bez dəf'ə tijatroja bir qunda bir dəf'ə qedirlər duzəndə bir iqi dəf'ə qedirlər o da bajramda, zadda.

Həsən Mənim jerimə sən olsa idin qunda iqirmi bez dəf'ə qedərdin; allah evlərini jlxsln rys ojynçylarlnln; məndən kırk əlli manatlık jejinti aparmızdılar, qedib qəlməqdən tənqə qəldim axırda bir on iqi manatlm da kırıldı onlarda kaldı, dedim: atalarlnln əti olsyn, koj aparslnlar.

Husejn— Pəs heç tiatrln içinə qirmijibsən?

Həsən— Tiatrln içində mənim nə izim var qaslb babajam mənim tiatrlm helə by azpaz xanamdır (qedir).

Vəli— Joxsa öz ojnamagln barəsində qababçl Həsən qimi bəjuq bir tənqidçinin rəjini sorryzmaq istijirdin? Afərin sənin təq traqiq artistə.

Husejn— (gəjzli) Vəli, byna namısa satazmaq dejərlər. Artistin namısl hər namısa bənzəməz; mən byny kəbyl ejlijə bilmərəm.

Qərəq by saət byrada mənimlə dyelə çlkasan (tapanca çlkardır) by dunjada qərəq ja sən kalasın ja mən (Səlman ilə Sulejmana) kardazlar byrada zəhmət çəqin siz byrada bizim sekyndantlmız olyn (Vəlijə) tapancanlı çlkart! (Səlman və Sulejman dyryb qəlirlər).

Vəli— Mənim əkidəmcə dyel həram bir əməldir mən hərama murtəqib ola bilmərəm.

Husejn— Pəs onda sən koxak tulqusən tulqunu də qərəq tulqu təq öldurməq. Al qəldı (havaja bir qulləatır).

Vəli— (kləklrlr) Aj musəlmanlar, kojmyjyn by qafər məni öldürdü! Aj haraj aj aman!

Həsən—(Cəld çılxlr) A qizilər niyə bir birinizi kılrlrsılrlz amandır allahdan korxyn byra kan təqməjin. A qədə Zərb Əli! Zərb Əli!

Zərb-Əli—Byradajam Xozəjin!

Həsən—A qədə tez ol, karadavoj çağlr, cəld ol, juqur!
(Zərb-Əli kaplja tərəf qedir Husejn kabaglnı qəsir).

Husejn—Kajlt qeri, joxsa səni iti öldürən qimi öldürəm.
(Zərb-Əli mitbəxə kaçlr. Vəli isə „Aj haraj aj kojmyjyn dejə dejə dolanlr, Husejn onyn dalınca axırda Vəli özünü pəncərədən çələ atlr).

Husejn—Mənim əlimdən sən haraja kaçlb kyrtara biləcəqsən (dalınca pəncərədən atılır).

Həsən—A qizilər qөрursunuz? heç nahakdan biri-birini öldürüb kanıdöqəcəqдилər duqana, mən də duzəcəqdim izə, qərəq il yzyny, izimi qucumu, duqanlıml ynydyb divana jol dəjəjdim. Jaxzı oldy rədd oldylar. Qəllə paçanln da pyly cəhənəmm; təq xətalarnı bazımdan savsınlr lap dəlijmizlər qi! By ojyn bazların əlindən nələr çəqmizəm, ony bir təq mən bilvirəm. Rys ojynçylarından əlli manatln otyz səqəizini alınca anadan əmdiqim sut byrnymdan qəldi. By musəlman ojynbazları da olardan kalmazlar. Bynların hamıslınl bir gəlibdən çıkardıblar. Gəribə də əzlərinə ad kojyblar: dejirlər biz ojyn baz dəqilq biz „arsız“lk. Heç belə ad olmaz. Arslz qi arslz. (qedir).

Səlman—Qjetmijəq?

Sulejman—Naharı ejlədiq daha nə otyrak, dyr qədəq бага.

Səlman—Onda çağlrak azpazl, pylyny verəq
(əlini cibinə salıb)

Sulejman—Nə kajrılırsan? ejlə zey ola bilməz. Naharın pyly məndən çatacak.

Səlman-sənin canın için, əsla kəbyejləməyəm. Joxsa neçə illiq ajrılığmdan sonra istijirsən aramıza inciqliq duzsun? Səni mən qəqdə axtarıdım jerdə əlimə duzubsən. Mən qi səni bir dəfə konak etmijəcəyəm nəjə lazımmam.

Sulejman—By dəfə koj mən verim pyly. Sabah da mən sənə konak olaram.

Səlman—Mən sənin canına and içdim. andımı pozsam adam olmaram.

Sulejman—xyb səzum joxdyr, təq sənin xatıran xoz ol-syn verirsən ver.

Səlman—Bax belə səjlə qi xozyma qələsən (ciblərini axtarır) Sulejman bir iz var axır... Sən .. ələsən heç belə jaman izə duzməmizdim.

Sulejman—Nə olyb!

Səlman—Nə olacaq, xəcalət çəqirəm deməyə, pyl qisəm evdə kalıb.

Sulejman—Bir dibli deqilən pylym joxdyr. Sən ələsən mənim əzumdə diz kyrtlamaga bir gyryz tapılmaz.

Səlman—Pəs onda tədbir lazımdır (dyryb sulejmanın ky-lagına söz dejib əqləzir jerdə)

Sulejman—Çox qəzəl təbirdir, heç belə tədbir olmaz (kabl dəqur)

Həsən— (daxil olyr) Nə byjryrsynyz?

Sulejman—Neçə çatacak?(dyryr ajaga)

Həsən—Dört abbası (Sulejman əlini cibinə salır)

Səlman—(jaxına qəlir)- Heç mumqun dəqil; naharın pyly məndən çatacak, Məzədi, byraja qəl(Həsənin kolyndan dyryb səhnənin o başına aparır)

Suləjman — Qızinin sözu bir olar. Demizəm nahara konak-
san, daıılzma (qədib Həsənin kolyndan dytyb səhnənin o
biri tərəfinə çəqir, orada cibini kyrdalıjr, qyja pyl çlkar-
tmak istijir)

Səlman — Sulejman, mən əlum by kədim həcətliqindən əl
qətur by nə xasijjətdir səndə (qəlib Həsənin kolyndan
dytyb o biri tərəfə aparır) bəri qəl!

Sulejman — Dejirəm kəbyl etmijəcəjəm inan! Joxsa ara-
mızda həkikət inciqliq olar (kolyndan dytyb Həsəni o
baza aparır) byraja qəl!

Həsən — A bəzılz dənüm bynyn malijjəti dert abbasıdır
hansılz verirsiniz verin daha mənə niyə çakkal
surutməsi ejlijirsiniz?

Səlman — (Həsənə) Məzədi, biz iqi dostyk neçə ildir
bir—birimizdən ajrlımlızk heç sən də razı olmaqılən
ql dert abbasılın ustundə bizim davamız duzsun.

Həsən — Allah ejləməsin dert abbası nə artık zeydir qi
onyn ustundə bir dava da salasılz, hər biriniz iqi
abbası verin kyrtarsın qetsin.

Səlman — Onda olmyjacak. Sən qəl bir zeyi kəbyl ejlə.
Biz dəsma ilə sənənin qəzlərini bağljak hansılzı
dytsan pyly o versin.

Həsən — Nə dejirəm təq sizin aranızda inciqliq duzməsin
(Həsənin qəmərindən dəstmalılz alıb qəzlərini bağljrlar,
sonra kaçrlar. Həsən iqi kollarılz açlb axtarır. By halda
Zərbəli mitbəxdən çıkıb Həsənə tərəf qəlir)

Həsən — (Zərbəlini kycaqlıjr) A-ha! jaxzı dytmyzam (dəst-
malı qəzundən qəturub Zərbəlinin bəzına kapaz vyryr)
Sən nə əl ajaga dolazırsan, nadurust məl'yn! jol ilə
duz qədə bilmirsən? Jə! (mat məbhət o jan by jana baxır)

P ə r d ə.

Fai 26085

D: Fai 26085

ULB Halle
001 351 516

3/1

